

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-05226/19-22

ROZHODNUTÍ

Předsedkyně Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodla podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Rozklad obviněného, XXXXX, narozeného dne XXXXX, trvale bytem XXXXX, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-05226/19-7 ze dne 12. března 2020 **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

I. Vymezení věci

[1] Podkladem pro řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, v souvislosti se zveřejňováním osobních údajů účastníků soudních řízení prostřednictvím webových stránek XXXXX vedeného vůči obviněnému, XXXXX, narozenému dne XXXXX, trvale bytem XXXXX (dále jen „obviněný“), byl spisový materiál shromážděný na základě podnětu doručeného Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) dne 10. června 2019 a dále dokumentace shromážděná v rámci řízení o uložení opatření k odstranění zjištěných nedostatků vedeného Úřadem pod sp. zn. UOOU-02985/19, včetně vyřízení rozkladu předsedkyně Úřadu čj. UOOU-02985/19-17 ze dne 15. listopadu 2019.

[2] Ze spisového materiálu bylo zřejmé, že obviněný, minimálně od měsíce června 2019, a to nejméně do doby vykonatelnosti rozhodnutí Úřadu čj. UOOU-02985/19-17 ze dne 15. listopadu 2019 o uložení opatření k odstranění zjištěných nedostatků, tj. do 25. listopadu 2019, zveřejňoval na webových stránkách XXXXX osobní údaje účastníků soudních řízení. Obviněný takto zveřejňoval v sekci „Přehled soudních jednání“ informace o soudních jednáních nařízených u všech vrchních, krajských, městských i okresních soudů shromážděné

z webových stránek Ministerstva spravedlnosti České republiky přístupných na adrese <https://infojednani.justice.cz>, kdy se ke dni 19. srpna 2019 jednalo zhruba o 2 530 000 záznamů. Obsahem informace zveřejňované ke každému jednání byla identifikace příslušného soudu, označení jednacích místností, datum a čas jednání, číslo jednací, titul, jméno a příjmení řešitele, druh jednání (jednání, vyhlášení rozsudku apod.) a titul, jméno a příjmení účastníků řízení (v případě fyzických osob). Součástí každého záznamu pak byl také odkaz na přehled průběhu řízení na webových stránkách Ministerstva spravedlnosti České republiky. Obviněný na předemných webových stránkách XXXXX dále zveřejňoval i osobní údaje účastníků soudních řízení vedených před Nejvyšším správním soudem České republiky shromážděné z webových stránek tohoto soudu přístupných na adrese <http://www.nssoud.cz>, když v sekci „Archiv úřední desky NSS“ zveřejňoval rozsudky Nejvyššího správního soudu České republiky, a to jak zkrácené verze, tak anonymizované verze celých rozsudků včetně odůvodnění, přičemž se ke dni 19. srpna 2019 jednalo zhruba o 5 500 záznamů. Ke každému rozsudku byla zveřejněna i informace obsahující datum jeho zveřejnění, číslo jednací, oblast, které se předemtná věc týká, a titul, jméno a příjmení účastníků řízení (v případě fyzických osob). V případech, kdy byla jednou ze stran řízení před soudem fyzická osoba, byly ve zkrácené verzi rozsudku uvedeny ve výroku osobní údaje účastníka řízení v rozsahu jméno, příjmení a adresa bydliště, a dále pak informace o výsledku řízení.

[3] Na základě výše uvedeného Úřad vydal příkaz čj. UOOU-02985/19-4 ze dne 18. července 2019, posléze zrušený na základě odporu obviněného, a poté vydal rozhodnutí čj. UOOU-02985/19-7 ze dne 19. srpna 2019. Tímto postupem Úřad obviněnému uložil ve stanovené lhůtě ukončit jak zveřejňování osobních údajů účastníků soudních jednání shromážděných z webových stránek Ministerstva spravedlnosti České republiky, tak zveřejňování osobních údajů účastníků soudních jednání vedených před Nejvyšším správním soudem České republiky shromážděných z webových stránek tohoto soudu. Uvedené rozhodnutí bylo následně k rozkladu obviněného potvrzeno rozhodnutím předsedkyně Úřadu čj. UOOU-02985/19-17 ze dne 15. listopadu 2019.

[4] Šetřením správního orgánu prvního stupně bylo zjištěno, že na webových stránkách obviněného byl dne 15. listopadu 2019 umístěn článek s titulem „Právní výpočty skončí 25. listopadu“, přičemž od té doby již k dalšímu zveřejňování osobních údajů účastníků řízení nedochází.

[5] Vzhledem k výše uvedenému správní orgán prvního stupně ve věci zahájil řízení o přestupku příkazem čj. UOOU-05226/19-3 ze dne 5. února 2020, kterým byl obviněný uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., za což mu byla uložena pokuta ve výši 50.000 Kč. Na základě včas podaného odporu byl uvedený příkaz v souladu s § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád zrušen a v řízení se pokračovalo.

[6] Následně vydané rozhodnutí správního orgánu prvního stupně čj. UOOU-05226/19-7 ze dne 12. března 2020 (dále jen „rozhodnutí“) ovšem opětovně konstatovalo, že obviněný spáchal přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., neboť porušil některou ze základních zásad pro zpracování osobních údajů podle čl. 5 až 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále „obecné nařízení“), kterého se jako správce osobních údajů dopustil ve formě přímého úmyslu tím, že od blíže nezjištěné doby, nejméně však od měsíce června 2019, a nejméně do doby vykonatelnosti rozhodnutí Úřadu čj. UOOU-02985/19-17 ze dne

15. listopadu 2019 o uložení opatření k odstranění zjištěných nedostatků, tj. do dne 25. listopadu 2019, zveřejňoval prostřednictvím webových stránek XXXXX osobní údaje účastníků soudních jednání shromážděné z webových stránek Ministerstva spravedlnosti České republiky přístupných na internetové adrese <https://infojednani.justice.cz> a osobní údaje účastníků soudních jednání vedených před Nejvyšším správním soudem České republiky shromážděné z webových stránek tohoto soudu přístupných na internetové adrese <http://www.nssoud.cz>, čímž porušil povinnost stanovenou čl. 6 odst. 1 obecného nařízení, tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze na základě některého právního důvodu upraveného v písm. a) až f) tohoto ustanovení, za což mu byla uložena pokuta ve výši 50.000 Kč.

[7] Proti rozhodnutí však obviněný podal nejprve blanketní rozklad, který posléze, a to na výzvu správního orgánu prvního stupně, odůvodnil.

II. Obsah rozkladu

[8] V rozkladu obviněný rozhodnutí označil za nezákonné, jelikož mělo naprosto pominout jím již dříve vznesené právní a skutkové otázky. Obviněný měl vždy v souvislosti s předmětným zpracováním osobních údajů respektovat zákon i pokyny Úřadu, toto zpracování také u Úřadu registroval a respektoval rovněž obě pravomocná rozhodnutí, která byla k předmětné aplikaci Úřadem vydána, přičemž obviněnému nelze přičítat k tíži, že první rozhodnutí týkající se provozování aplikace na adrese XXXXX omezilo pouze na jednu internetovou subdoménu.

[9] Dále, jak obviněný uvedl, vždy zpracovával již zveřejněné osobní údaje, a to vesměs autoritativními úředními zdroji. Z tohoto důvodu má být problematické, zda došlo k ohrožení veřejného zájmu. Skutková podstata přestupku, jímž byl obviněný uznán vinným, tak nebyla po materiální stránce naplněna. Jednání obviněného tedy není přestupkem, jelikož nevykazuje žádnou společenskou škodlivost. Jak má také nasvědčovat značná mediální publicita tohoto přestupkového řízení, jednání obviněného má být obecně vnímáno jako společensky prospěšné.

[10] Obviněný proto navrhl napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.

III. Rozhodné právo

[11] Ustanovení čl. 6 odst. 1. obecného nařízení zní: *„Zpracování je zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z těchto podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu:*

a) subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů;

b) zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů;

c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje;

d) zpracování je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby;

e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce;

f) zpracování je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě.“

[12] Ustanovení § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. zní: „Správce nebo zpracovatel podle hlavy II se dopustí přestupku tím, že.... b) poruší některou ze základních zásad pro zpracování osobních údajů podle čl. 5 až 7 nebo 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679“.

IV. Posouzení orgánem druhého stupně

[13] Odvolací orgán na základě podaného rozkladu přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházal jeho vydání a nejprve se zabýval argumentací obviněného.

[14] Především shledal, že předmětem tohoto řízení o přestupku bylo samotné zpracování osobních údajů obviněným bez odpovídajícího právního titulu tak, jak požaduje čl. 6 obecného nařízení a nikoli porušení povinností uložených obviněnému v rámci řízení vedeného pod sp. zn. UOOU-02985/19, tedy zákazu zpracování osobních údajů prostřednictvím internetové stránky XXXXX nebo porušení povinností uložených obviněnému v rámci řízení vedeného sub čj. UOOU-09728/18 ve věci zpracování osobních údajů prostřednictvím webových stránek na adrese XXXXX pro úplnost pak odvolací orgán uvádí, že pro naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku je nerozhodné, mezi kterými doménami a subdoménami se obsah přesouvá. Z druhé strany však je nezbytné, jak ostatně vyžaduje § 93 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, řádně specifikovat stíhaný skutek, a to zejména ve výroku rozhodnutí, tak aby byl nezaměnitelný s jiným. To zahrnuje i uvedení způsobu jakým byl přestupek spáchán, což v tomto případě ve svém důsledku znamená i uvedení příslušné domény. Je však iluzorní představou, že by autoritativní zjištění nezákonného skutkového stavu, jehož komponentem je použití konkrétní subdomény, umožňovalo obviněnému dovolávat se vlastního *následného* (domněle obstrukčního) jednání spočívajícího v přesunech stránek na jiné subdomény či domény.

[15] Dále odvolací orgán konstatoval, že pro posouzení skutku je zcela irrelevantní jak registrace provedená obviněným podle někdejšího zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, tak výsledky konzultací zaměřených na plnění posledně připomenutého právního předpisu ze strany obviněného.

[16] Ohledně namítaného zpřístupnění osobních údajů orgány veřejné moci, odvolací orgán připomíná, že předmětné osobní údaje jimi byly zpřístupněny pouze po časově omezenou dobu s ohledem na přesně vymezený účel jejich zveřejnění. Subjekt údajů tudíž může důvodně očekávat, že poté, co jsou předmětné informace z původního zdroje odstraněny, má před dalším zveřejňováním takových údajů přednost jeho základní právo na ochranu osobních údajů, resp. soukromí. Koncepce veřejnoprávní regulace přirozeně vychází z neadresné ochrany těchto práv jako veřejného zájmu. Ten pak byl jednáním obviněného nepochybně dotčen, v čemž je třeba spatřovat společenskou škodlivost jednání obviněného. Úřad nadto nemá žádné povědomí o mediální publicitě podporující obviněným realizované zveřejňování osobních údajů, přičemž ostatně sám obviněný nic takového nedoložil, a především lze

prakticky vyloučit, že by tato tvrzená skutečnost vůbec mohla mít vliv na dosavadní paradigma ochrany osobních údajů.

[17] S argumentem prospěšnosti jednání obviněného se odvolací orgán dostatečně vypořádal již v rozhodnutí čj. UOOU-02985/19-17 ze dne 15. listopadu 2019, v němž vyložil (časově) diferencovaný význam osobních údajů při obviněným invokované veřejné kontrole soudní moci, a to v kontrapozici k plošnému a časově neomezenému zpracování prováděnému obviněným.

[18] Dále odvolací orgán po celkovém přezkoumání neshledal v postupu správního orgánu prvního stupně žádná pochybení způsobující nezákonnost rozhodnutí. Zejména se mu jeví jako přiměřená výše pokuty vyměřené při samé dolní hranici sazby.

[19] Ze všech výše uvedených důvodů proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 28. července 2020

otisk úředního razítka

JUDr. Ivana Janů
Předsedkyně

v. z. Mgr. Josef Prokeš
místopředseda
(podepsáno elektronicky)